

[Landbrugsministeren.]

behøver ikke at være en Pligt til, at de ved en saadan Nedslagning skal destruere baade de gode og de daarlige. Ved at se paa Lovforslaget er jeg kommet til den Opfattelse, at man er nødt til at ændre Ordet i § 2, andet Stykke, tredje Linie, sidste Ord „Destruktion“ til „Nedslagning“, for der er jo ingenting i Vejen for, at de vedkommende Landmænd for de allerbedste første Klasses Dyr, som vel er Reagenter, men udmærkede Husholdningsdyr, hvis Prisen er for ringe, saa Tabet bliver for stort for dem, kan faa et Tilskud til Nedslagning og til Salg og Forbrug herhjemme, og for de daarligste Dyrs Vedkommende, som ikke er egnede til Menneskeføde, men som maa destrueres, kan faa et Tilskud. For at faa større Klarhed kan man ændre „Destruktion“ til „Nedslagning“. Ordet „Destruktion“ anvendes efterhaanden ikke alene om Destruktion som saadan, men ogsaa om Udnyttelsen af Dyr til Kød og Benmel o. lign. Af § 1, 2det Stykke, kan man i Virkeligheden slaa fast, hvad Meningen er, det falder fuldstændig sammen med, hvad jeg har udtalt, idet der staar:

„Til Fremme af Afsætning af Kvæg og Oksekød bemyndiges Landbrugsministeren til med Tillslutning af Landbrugsraadet at træffe dertil egnede Foranstaltninger, derunder Destruktion af tuberkuløse Kreaturer saavel som af Kreaturer, der er angrebne af Mund- og Klovesyge.“
Der staar ikke, at Tilskuddet udelukkende skal anvendes til Destruktion, men der staar „derunder Destruktion“.

Det ærede Medlem udtalte, at det var maaske tvivlsomt, om det var klogt at udrydde Tuberkulosen af Kvægbesætningerne. Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem ikke var rigtig sikker paa, hvilket Standpunkt han vilde staa paa, om han vil anbefale Udryddelsen eller ikke. Han udtalte noget om, at det var maaske nødvendigt, at vi fik en vis Dosis af Tuberkelbaciller til Befolkningen; hvis det endelig var rigtigt, vilde jeg dog tro, man kunde finde en anden Metode, saa man var sikker paa, at denne Dosis ikke blev for stor, i Stedet for at man skulde opretholde Tuberkulosen i Besætningerne af den Grund, saa jeg vil indtil videre gaa ud fra, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det er rigtigt at faa udryddet Tuberkulosen i Kvægbesætningerne saa hurtigt som muligt.

Det ærede Medlem udtalte endelig Sympati for Bevillingen til de arbejdsløse, men han havde ganske vist ikke noget at

ha' den i, idet han ikke vilde have Bevillingen i denne Lov, og han udtalte, at der var ingen Mening i, at det var Landmændene, som skulde betale disse 2 Mill. Kr. til de arbejdsløse og de mindre bemidlede. Det er heller ikke Meningen. Her tager man en Afgift fra Forbrugerne til at hjælpe Landbrugerne med, og af denne Afgift tages de 2 Mill. Kr. til Fordeling af Kød til mindre bemidlede her i Landet, dels af Hensyn til disse Folk sely, som har ondt ved at købe Kød, og dels af Hensyn til Ønskeligheden af at bevare saa stort et Forbrug af Kød som muligt til Gavn for Landmændene.

Der blev af det ærede Medlem, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Brorsen, gjort nogle Bemærkninger om Studetilskuddet og det Forslag, jeg har fremsat om en Nedsættelse af det tidligere Tilskud, og ligeledes nogle Bemærkninger om Nedsættelsen af Afgiften af Fedekalve. Jeg tør ikke paastaa, at det, der her er fundet, absolut er de Visestenen, men naar jeg har formet Forslaget saaledes som her, en Nedsættelse til 6 Øre pr. kg for Studene og en Forhøjelse af Vægtgrænsen til 500 kg og en Nedsættelse af Afgiften paa Fedekalve til 12 Kr., er det, fordi jeg har følt mig forpligtet til det efter de Forhandlinger, jeg har ført med Landbrugets Organisationer om disse 2 Spørgsmaal, hvor der i Virkeligheden var Enighed. Det kan ikke nytte at nægte, at der med Hensyn til disse Spørgsmaal er meget store Modsætningsforhold inden for Landbruget. En bestemt Del af Landboerne har Fordel af Studetilskuddet, og en bestemt Del har fortrinsvis Fordel af en Nedsættelse af Afgiften paa Fedekalve. Begge Dele modvirker en Begrænsning af Besætningerne; derfor er jeg for mit Vedkommende noget betænkelig ved begge Dele, men, som sagt, naar Landboerne skal enes om disse Forhold, og det er vel dog først og fremmest nødvendigt, saa maa vi tage Forslaget, som det her er formet; det er det Resultat, de forskellige Organisationer kunde enes om.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at jeg havde udtalt ved Forelæggelsen, at Afgiften af Fedekalve var en Byrde baade for Forbrugerne og for de Landmænd, som er interesserede i dette Spørgsmaal. Det er ogsaa rigtigt, for det er jo ikke alle Landmænd, som er inde i den Produktion; det er en særlig Del af Landmændene, der har denne Produktion, og som naturligvis derfor kan se deres Fordel ved at faa Afgiften sat ned, men for Landbruget som Helhed er jeg nærmest enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen i, at det ingen Fordel er. Men det er heller ingen Fordel for Landbruget.